

1792

Ve dvaadvaceti letech Beethoven natrvalo přesídlil do Vídně, kde začal studovat u uznávaného skladatele Josepha Haydna. Nenašel však u něho dostatek pochopení pro svůj nevšední způsob komponování. Soukromě se proto začal vzdělávat i u dalších slavných hudebníků, například u Albrechtsbergera a Salieriho. Každý z těchto skladatelů mu předal něco ze svého umu.

Ve Vídni se Ludwig seznámil i s českými hudebníky. Jedním z nich byl houslista Václav Krumpholtz, který ho zasvětil do techniky hry na housle.

Smyčcová kvarteta

Smyčcová kvarteta spadají svou skladbou do žánru komorní hudby, která byla v klasicismu velmi oblíbená. Komorní hudba je určena pro nižší počet hudebníků a hraje se v menších prostorách, takže umožňuje bližší kontakt s posluchači. Mezi nejvýznamnější skladatele smyčcových kvartet klasicismu patřili Joseph Haydn nebo W. A. Mozart a Beethoven si díky své tehdejší sebedůvěře troufal těmto skladatelům konkurovat. Přistupoval k tématu vlastní cestou, která směřuje k romantismu, a jeho poslední smyčcová kvarteta proto dodnes patří mezi vrcholná díla tohoto žánru.

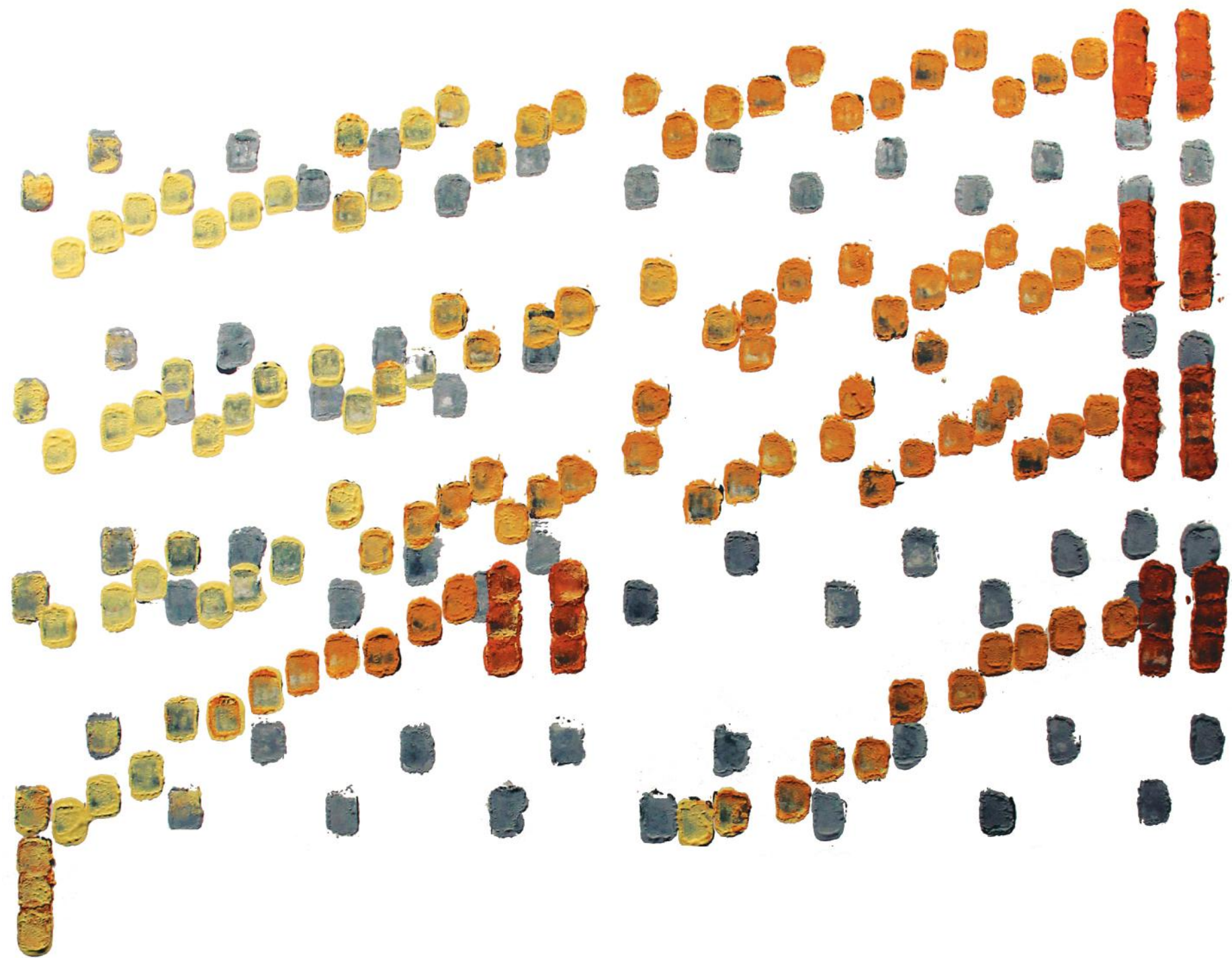
V roce 1798 napsal 6 smyčcových kvartet op. 18 a věnoval je svému mecenáši Františku Maxmiliánu z Lobkovic. V rámci komorní tvorby jsou však mnohem odvážnější až jeho poslední kvarteta z let 1825–1826. V porovnání s kvartety věnovanými Lobkovicovi je v nich znát ohromný posun a jsou nesmírně komplikovaná, vystavěná a novátorská.

Druhá věta je oproti první mnohem radostnější, je jako „kvítek mezi dvěma propastmi“ a příjemně rozvádí první část. Třetí věta je naopak bouřlivá, má silné akcenty a zvládne ji jen zdatný klavírista. Právě z rozmanitosti jednotlivých vět Měsíční sonáty můžeme vyčíst autorova střídavá období radosti a zklamání.

Beethoven byl tehdy nešťastně zamilovaný do hraběnky Giulietty Guicciardí, jež byla jeho žákyní a které tuto sonátu věnoval. Jeho tehdejší postavení mu však nedovolovalo se s Giuliettou oženit, a proto z tohoto vztahu vzešel jen smutek a tvůrčí nejistota.

Ludwig van Beethoven zemřel 26. března 1827 ve Vídni.

Koncert 7. května 1824, na němž byla uvedena část Missy solemnis a Symfonie č. 9, měl neslýchaný úspěch. Symfonie vyvolala až nepatřičné nadšení mezi posluchači, po pěti ovacích dokonce zasahovala policie. Beethoven však už neslyšel ani burácející potlesk. Na rozjásaný dav ho museli upozornit, aby si ho všiml. Ale byl vítězem. Zmocnil se všeho, co jej trápilo celý život, a dokázal to proměnit v čistou radost pro sebe i pro všechny ostatní. Takový byl Ludwig van Beethoven.

